

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2013/49/UE

z dnia 11 października 2013 r.

zmieniająca załącznik II do dyrektywy 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej i uchylającą dyrektywę Rady 82/714/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 1 zdanie pierwsze,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2006/87/WE, przepisy dotyczące inspekcji statków na Renie oraz rozporządzenie Komisji (UE) nr 164/2010 z dnia 25 stycznia 2010 r. w sprawie specyfikacji technicznych elektronicznego raportowania statków w żegludze śródlądowej, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie⁽²⁾, określają główne wymogi dotyczące wymiany minimalnego zestawu danych o jednostkach pływających pomiędzy organami wydającymi świadectwa statkom a organami RIS.
- (2) Od dnia wejścia w życie dyrektywy 2006/87/WE ponad 14 000 jednostkom pływającym nadano jednolity europejski numer identyfikacyjny statku (ENI). Znaczna liczba europejskich numerów identyfikacyjnych utrudnia skuteczną wymianę danych bez odpowiedniego narzędzia. Może to prowadzić nie tylko do zwiększenia zagrożenia dla bezpieczeństwa podczas użytkowania statku (zarządzanie ruchem), ale również do problemów administracyjnych (np. podwójne liczenie statków w statystykach). Aby umożliwić automatyczną identyfikację statków posiadających europejskie numery identyfikacyjne, numery te są przechowywane w transponderach śródlądowego AIS zgodnie z rozporządzeniem Komisji

(WE) nr 415/2007 z dnia 13 marca 2007 r. dotyczącym specyfikacji technicznych dotyczących systemów kontroli ruchu statków, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie⁽³⁾.

- (3) Właściwe organy potrzebują tych danych w szczególności po to, aby uniknąć przypisania dwóch europejskich numerów identyfikacyjnych jednemu statkowi, a organy RIS potrzebują ich do szeregu aplikacji RIS, takich jak prowadzenie dziennika pracy służy i przygotowywanie statystyk dotyczących pracy służy. Liczba transponderów śródlądowego AIS nadal szybko rośnie, co sprawia, że skuteczna wymiana danych jest niezbędna do prawidłowego funkcjonowania systemu zarządzania ruchem. Niezbędny jest zatem centralny rejestr elektroniczny (baza danych o jednostkach pływających), do którego dostęp miałyby wszystkie właściwe organy, aby zapewnić skuteczną wymianę danych i dostosowanie załącznika do tej dyrektywy do postępu technicznego.
- (4) Jednocześnie liczba właściwych organów uprawnionych do wydawania wspólnotowych świadectw zdolności żeglugowej znacząco wzrosła. Obecnie 49 organów z 9 państw członkowskich korzysta z bazy danych do celów identyfikacji statków i nadawania europejskich numerów identyfikacyjnych. Właściwe organy muszą uzyskać wiarygodne informacje na temat statku i jego świadectwa, aby przygotować inspekcje techniczne oraz na potrzeby wydawania, przedłużenia ważności i wycofania tych świadectw. O wydaniu, przedłużeniu ważności lub cofnięciu świadectwa muszą zostać powiadomione wszystkie pozostałe właściwe organy. Brak informacji bądź nieprawdziwa informacja może sprawić, że dokonana przez właściwy organ ocena okaże się niekompletna, a to z kolei może spowodować zagrożenie dla bezpieczeństwa oraz niewłaściwe stosowanie wymogów dyrektywy 2006/87/WE.
- (5) Zwiększenie liczby właściwych organów UE oraz fakt, że nie wszystkie państwa członkowskie informują pozostałe państwa członkowskie o nadanych europejskich numerach identyfikacyjnych, niekorzystnie wpływa na skuteczną wymianę informacji między nimi, co ma znaczenie z punktu widzenia zgodności procesu wydawania świadectw z wymogami dyrektywy 2006/87/WE, ze względu na możliwość wydania dwóch świadectw na

⁽¹⁾ Dz.U. L 389 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 57 z 6.3.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.2007, s. 35.

podstawie tego samego europejskiego numeru identyfikacyjnego. Zupełnie odmienna sytuacja ma miejsce w przypadku Renu, gdzie tylko kilka organów zajmuje się wydawaniem świadectw, a wszystkie organy do spraw żeglugi na Renie aktywnie komunikują się ze sobą, co usprawnia przepływ informacji między nimi. Skuteczna wymiana informacji na podstawie bazy danych o jednostkach pływających jest zatem niezbędna do zagwarantowania równoważnego poziomu bezpieczeństwa wspólnotowego świadectwa żeglugi śródlądowej i świadectwa wydawanego na podstawie art. 22 poprawionej Konwencji o żegludze na Renie.

- (6) Należy zapewnić, aby poziom ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w procesie identyfikacji statków był zgodny z wymogami określonymi w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/87/WE.
- (8) Środki określone w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 7 dyrektywy Rady 91/672/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania krajowych patentów żeglarskich uprawniających do przewozu rzeczy i osób żeglugą śródlądową⁽³⁾.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do dyrektywy 2006/87/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie posiadające wodne drogi śródlądowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2006/87/WE, wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu roku od jej wejścia w życie. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Przetwarzanie danych osobowych na potrzeby niniejszej dyrektywy odbywa się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE oraz rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich, które posiadają śródlądowe drogi wodne, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2006/87/WE.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 października 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 29.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do dyrektywy 2006/87/WE art. 2.18 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Właściwe organy, o których mowa w ust. 5, bezzwłocznie wprowadzają do prowadzonego przez Komisję elektronicznego rejestru (»bazy danych o jednostkach pływających») każdy nadany europejski numer identyfikacyjny statku, dane identyfikacyjne statku określone w dodatku IV oraz wszelkie zmiany. Dane te mogą być wykorzystane przez właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz umawiające się strony konwencji z Mannheim jedynie w celu wykonania środków administracyjnych dla utrzymania bezpieczeństwa i ułatwienia żeglugi oraz w zakresie wykonania art. 2.02–2.15, art. 2.18 ust. 3 niniejszego załącznika, jak również art. 8, 10, 11, 12, 15, 16 i 17 niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie, zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi, podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia poufności i wiarygodności informacji przekazywanych im zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz używają tych informacji jedynie zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Właściwy organ państwa członkowskiego może przekazać dane osobowe państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej, pod warunkiem że spełniono wymogi dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), w szczególności jej art. 25 lub 26, oraz tylko w poszczególnych przypadkach. Właściwy organ państwa członkowskiego upewnia się, że przekazanie danych osobowych jest konieczne do celów, o których mowa w akapicie pierwszym. Właściwy organ zapewnia, aby państwo trzecie ani organizacja międzynarodowa nie przekazywały tych danych innemu państwu trzeciemu lub innej organizacji międzynarodowej, chyba że za wyraźną, pisemną zgodą i po spełnieniu warunków określonych przez właściwy organ państwa członkowskiego.

Komisja przekazuje dane osobowe państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej tylko w poszczególnych przypadkach i pod warunkiem że spełniono wymogi art. 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (**). Komisja upewnia się, że przekazanie danych osobowych jest konieczne do celów, o których mowa w akapicie pierwszym. Komisja zapewnia, aby państwo trzecie ani organizacja międzynarodowa nie przekazywały tych danych innemu państwu trzeciemu ani innej organizacji międzynarodowej, chyba że za wyraźną, pisemną zgodą i po spełnieniu warunków określonych przez Komisję.

(*) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

(**) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.”
